DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

18. november 2010 *

I sag C-247/09,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) ved afgørelse af 18. juni 2009, indgået til Domstolen den 7. juli 2009, i sagen:

Alketa Xhymshiti

mod

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach,

har

* Processprog: tysk.

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Schiemann (refererende dommer), og dommerne L. Bay Larsen og C. Toader,

generaladvokat: J. Mazák
justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den tyske regering ved M. Lumma og J. Möller, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Kreuschitz, som befuldmægtiget,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006 (EUT L 392, s. 1, herefter »forordning nr. 1408/71«), af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97 (herefter »forordning nr. 574/72«), af Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 124, s. 1), og af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999 (EFT 2002 L 114, s. 6, herefter »aftalen mellem EU og Schweiz«).

2 Denne anmodning er blevet indgivet inden for rammerne af en tvist mellem Alketa Xhymshiti, der er albansk statsborger med lovlig bopæl i Tyskland, og som er gift med en kosovosk statsborger med lovlig bopæl i Tyskland, der arbejder i Schweiz, og Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach (herefter »FKL«) vedrørende sidstnævntes afslag på at udrede familieydelser i form af et beløb svarende til forskellen

mellem de schweiziske familieydelser og de tyske familieydelser for hendes to børn, der er tyske statsborgere.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 har til formål at muliggøre overførsel af sociale sikringsydelser mellem medlemsstaterne med henblik på at lette personers frie bevægelighed.

4 Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1408/71, der har overskriften »Personkreds«, bestemmer:

»Denne forordning finder anvendelse på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og studerende, som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som er statsborgere i en af disse stater eller er statsløse eller flygtninge bosat på en medlemsstats område, samt på deres familiemedlemmer og efterladte.«

5 Forordningens artikel 13, der har overskriften »Almindelige regler«, har følgende ordlyd:

»1. Med forbehold af artikel 14c og 14f er de personer, der er omfattet af denne forordning, alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

2. Med forbehold af artikel 14 til 17:

a) er en person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område, eller den virksomhed eller arbejdsgiver, der beskæftiger ham, har sit hjemsted eller sin bopæl på en anden medlemsstats område

[…]«

6 Artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 1408/71, der har overskriften »Prioritetsregler i tilfælde af samtidig ret til familieydelser i medfør af lovgivningen i den kompetente stat og i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne er bosat«, bestemmer:

»Når der i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, kan udbetales familieydelser, stilles retten til familieydelser, der i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat i samme periode kan udbetales til det samme familiemedlem som følge af udøvelse af erhvervsvirksomhed, i påkommende

tilfælde i overensstemmelse med artikel 73 eller 74, i bero i et omfang svarende til det beløb, der er fastsat i lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.«

7 Artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 574/72, som har overskriften »Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til familieydelser eller børnetilskud til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende«, bestemmer:

»1. a) Retten til familieydelser eller børnetilskud i henhold til en medlemsstats lovgivning, hvorefter erhvervelse af ret til disse ydelser eller tilskud ikke er betinget af forsikring eller af lønnet eller selvstændig beskæftigelse, suspenderes, når der i den samme periode og for det samme familiemedlem består ret til ydelser enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 73, 74, 77 eller 78, med indtil et beløb svarende til disse ydelser.

b) Hvis der imidlertid udøves erhvervsmæssig beskæftigelse på den første medlemsstats område

i) af den person, der har ret til familieydelser, eller af den person, som ydelserne udbetales til, for så vidt angår de ydelser, der består ret til enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 73 eller 74, suspenderes dog retten til de familieydelser, der ydes enten i henhold til denne anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til disse artikler, med indtil et beløb svarende til de familieydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område

familiemedlemmet er bosat. Ydelser, som udbetales af den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat, afholdes af denne stat

ii) af den person, der har ret til disse ydelser, eller af den person, som disse ydelser udbetales til, for så vidt angår de ydelser, der består ret til enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 77 eller 78, suspenderes dog retten til de familieydelser eller børnetilskud, der ydes enten i henhold til denne anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til disse artikler; i så fald modtager den pågældende familieydelser eller børnetilskud fra den medlemsstat, på hvis område børnene er bosat, idet udgiften afholdes af denne medlemsstat, samt i givet fald andre ydelser efter forordningens artikel 77 eller 78 end børnetilskud, idet udgiften afholdes af den stat, der er kompetent efter disse artikler.«

8 Forordning nr. 859/2003 har til formål at udstrække de rettigheder, der er tillagt unionsborgerne ved forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72, til statsborgere i tredjelande.

9 I niende, ellevte, tolvte, femtende og sekstende betragtning til denne forordning er anført følgende:

»(9) Derfor bør koordineringsreglerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 gælde for tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i Fællesskabet, som ikke på nuværende tidspunkt er dækket af bestemmelserne i disse forordninger på grund af deres nationalitet, og som opfylder de øvrige

betingelser i nærværende forordning; en sådan udvidelse er særlig vigtig med henblik på den kommende udvidelse af Den Europæiske Union.

[…]

(11) Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 finder kun anvendelse i henhold til nærværende forordning i det omfang, den pågældende allerede lovligt har bopæl på en medlemsstats område. En forudgående betingelse for anvendelsen af disse bestemmelser er således, at den pågældende lovligt har bopæl i landet.

(12) Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 gælder ikke i en situation, hvor alle omstændigheder har tilknytning til én medlemsstat. Dette er navnlig tilfældet, hvis en tredjelandsstatsborgers situation udelukkende har tilknytning til et tredjeland og én medlemsstats område.

[…]

(15) For at nå disse mål er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at udvidelsen af anvendelsesområdet for reglerne til koordinering af de nationale sociale sikringsordninger foretages ved et bindende, retligt fællesskabsinstrument, som gælder umiddelbart i hver medlemsstat, der har deltaget i vedtagelsen af nærværende forordning.

(16) Denne forordning berører ikke rettigheder og forpligtelser i henhold til internationale aftaler med tredjelande, som Fællesskabet er part i, og hvori der fastsættes fordele med hensyn til social sikring.«

10 Artikel 1 i forordning nr. 859/2003 bestemmer:

»Med forbehold af bestemmelserne i bilaget til denne forordning gælder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 for tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, samt for medlemmer af deres familie og for deres efterladte, hvis de lovligt har bopæl i en medlemsstat, og i situationer, hvor alle de relevante omstændigheder ikke udelukkende har tilknytning til én medlemsstats område.«

11 I bilaget til forordning nr. 859/2003 vedrørende de særbestemmelser, der er omhandlet i forordningens artikel 1, er det for Tysklands vedkommende fastsat, at »[m]ed hensyn til familieydelser gælder nærværende forordning kun for tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse, der er godkendt efter (gældende) tysk ret, som for eksempel »Aufenthaltserlaubnis« eller »Aufenthaltsberechtigung««.

12 I aftalen mellem EU og Schweiz er der i artikel 1 i bilag II hertil vedrørende koordinering af de sociale sikringsordninger fastsat følgende:

»1. De kontraherende parter er enige om på området for koordineringen af de sociale sikringsordninger at anvende de fællesskabsakter, som der henvises til, i [den på

tidspunktet for undertegnelsen af aftalen gældende affattelse], og som ændres ved del A i dette bilag, eller tilsvarende bestemmelser.

2. Udtrykket »medlemsstat(er)«, der er anført i de akter, som der henvises til i del A i dette bilag, anses for at finde anvendelse på Schweiz ud over de stater, der er omfattet af de pågældende fællesskabsakter.«

13 I bilagets del A henvises der såvel til forordning nr. 1408/71 som til forordning nr. 574/72.

Nationale bestemmelser

14 § 62, stk. 1, i Einkommensteuergesetz (lov om indkomstskat, herefter »EStG«) bestemmer:

»Ret til familieydelser efter denne lov for børn som omhandlet i § 63 har enhver person:

1. der har bopæl eller sædvanligt ophold på det nationale område […]«

15 EStG's § 65, stk. 1, der har overskriften »Andre ydelser for børn«, bestemmer:

»Børnetilskud udbetales ikke for et barn, der oppebærer en af de følgende ydelser, eller som ville oppebære sådanne ydelser, såfremt der blev indgivet en ansøgning herom:

[…]

2. ydelser for børn, der tildeles i udlandet, og som kan sammenlignes med børnetilskud eller med en af de ydelser, der er nævnt i nr. 1)

[…]«

16 Den forelæggende ret har præciseret, at retten til tyske familieydelser ikke er underlagt en betingelse om, at forældrene er erhvervsaktive.

17 Den forelæggende ret har ligeledes præciseret, at de schweiziske familieydelser kan sammenlignes med de tyske familieydelser.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

18 Ægteparret Xhymshiti bor i Tyskland med deres to børn og er begge i besiddelse af en opholdstilladelse som omhandlet i bilaget til forordning nr. 859/2003 i den del, der vedrører Tyskland.

19 Alketa Xhymshiti, der er albansk statsborger, er ikke erhvervsmæssigt beskæftiget. Astrit Xhymshiti, der er kosovosk statsborger, arbejder i Schweiz, hvor han indbetaler bidrag til den schweiziske Alters- und Hinterlassenenversicherung (alders- og efterladteforsikring). Han modtager fra sin schweiziske arbejdsgiver familieydelser til sine børn, der begge er tyske statsborgere.

20 Efter fødslen af det første barn, Albion, den 28. april 2005 fik Alketa Xhymshiti udbetalt et såkaldt »delbørnetilskud« (»Teilkindergeld«) fra den tyske stat svarende til forskellen mellem de tyske familieydelser og de schweiziske ydelser, der er lavere.

21 Efter fødslen af deres andet barn, Albiona, den 30. juni 2007 ansøgte Alketa Xhymshiti den 13. juli 2007 ligeledes om det tyske delbørnetilskud for dette barn.

22 Som følge af denne ansøgning annullerede FKL den 5. september 2007 tildelingen af familieydelser til Albion med den begrundelse, at Astrit Xhymshiti modtog familieydelser til dette barn i Schweiz.

23 Den 12. oktober 2007 indgav Alketa Xhymshiti på ny en ansøgning til FKL om udbetaling af familieydelser til sine to børn. FKL, der modtog denne ansøgning den 15. oktober 2007, meddelte afslag herpå den 25. oktober 2007 uden at nævne fornavnet på nogen af børnene. FKL var af den opfattelse, at det, henset til at ægteparret Xhymshiti på grund af deres nationalitet ikke var omfattet af aftalen mellem EU og Schweiz, ikke kunne komme på tale at tildele dem delbørnetilskud i henhold til forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72.

24 FKL afslog den 19. februar 2008 Alketa Xhymshitis klage over denne afgørelse. I denne bekræftelse af sit oprindelige afslag anførte FKL, at Albiona med virkning fra juni måned 2007 oppebar en udenlandsk ydelse, der kan sammenlignes med tyske familieydelser, uden at den omstændighed, at disse ydelser er lavere end de tyske, kan tillægges nogen betydning.

25 Alketa Xhymshiti anlagde derefter sag ved den forelæggende ret med påstand om annullation af afslaget af 25. oktober 2007 og af klageafgørelsen af 19. februar 2008. Hun nedlagde ligeledes påstand om udbetaling af de tyske familieydelser, som hun mener at være berettiget til.

26 Da Finanzgericht Baden-Württemberg, for hvem sagen verserer, er i tvivl om, hvorvidt forordning nr. 859/2003 — og følgelig forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 — finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der befinder sig i en situation som den, ægteparret Xhymshiti befinder sig i, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Finder forordning nr. 859/2003 anvendelse i bopælsmedlemsstaten på en tredjelandsstatsborger, som lovligt har bopæl i en medlemsstat i Unionen og arbejder i Schweiz, og hans hustru, som også er tredjelandsstatsborger, med den virkning, at

bopælsmedlemsstaten skal lade forordning nr. 1408/71 og forordning nr. 574/72 finde anvendelse på arbejdstageren og hans hustru?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 2, 13 og 76 i forordning nr. 1408/71 og artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 574/72 under de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder fortolkes således, at en moder, der er tredjelandsstatsborger, på grund af sit statsborgerskab er afskåret fra tildeling af familieydelser i bopælsmedlemsstaten, uagtet at det pågældende barn er unionsborger?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

27 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 859/2003 finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der befinder sig i en situation som den, Astrit Xhymshiti og hans ægtefælle befinder sig i.

28 I denne forbindelse bemærkes, at en tredjelandsstatsborger i henhold til artikel 1 i forordning nr. 859/2003 skal opfylde to betingelser, for at bestemmelserne i forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 finder anvendelse på dem og deres familiemedlemmer. Den pågældende skal således dels lovligt have bopæl i en medlemsstat, dels befinde sig i en

situation, hvor alle relevante omstændigheder ikke udelukkende har tilknytning til én medlemsstats område. Det fremgår af tolvte betragtning til forordning nr. 859/2003, der indeholder en præcisering af denne anden betingelse, at dette navnlig er tilfældet, når en tredjelandsstatsborgers situation udelukkende har tilknytning til et tredjeland og én medlemsstat.

29 Med hensyn til den første betingelse må det, henset til de oplysninger, som den forelæggende ret har afgivet, konstateres, at såvel Astrit Xhymshiti som dennes ægtefælle lovligt har bopæl i Tyskland og opfylder betingelsen i bilaget til forordning nr. 859/2003 om, at de skal være i besiddelse af en opholdstilladelse i Tyskland. Den første betingelse må således anses for opfyldt.

30 Med hensyn til den anden betingelse må det i overensstemmelse med den tyske regerings bemærkninger i dennes skriftlige indlæg, som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, konstateres, at Astrit Xhymshitis situation ikke omfatter omstændigheder med tilknytning til mere end én medlemsstat. Den omstændighed, at han er erhvervsmæssigt beskæftiget i Schweiz, har ingen betydning i denne forbindelse.

31 Som både Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og den forelæggende ret har gjort gældende, forholder det sig imidlertid således, at Det Schweiziske Forbund skal sidestilles med en medlemsstat i Den Europæiske Union med henblik på anvendelsen af forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72.

32 Denne konklusion er støttet på artikel 1 i bilag II til aftalen mellem EU og Schweiz, som vedrører koordinering af de sociale sikringsordninger. Ved bestemmelsens stk. 1 pålægges de kontraherende parter nemlig på området for koordineringen af de sociale sikringsordninger at anvende de fællesskabsakter, som der henvises til, i [den på

tidspunktet for undertegnelsen af aftalen gældende affattelse], og som ændres ved del A i dette bilag.

33 Desuden bestemmes det i artikel 1, stk. 2, at »[u]dtrykket «medlemsstat(er)», der er anført i de akter, som der henvises til i del A i dette bilag, anses for at finde anvendelse på Schweiz ud over de stater, der er omfattet af de pågældende fællesskabsakter.«

34 Såvel forordning nr. 1408/71 som nr. 574/72 er nævnt i del A i bilag II, der har overskriften »Akter, som der henvises til«, i aftalen mellem EU og Schweiz. Det følger heraf, at bestemmelserne i disse forordninger ud over medlemsstaterne ligeledes omfatter Det Schweiziske Forbund.

35 Det skal imidlertid præciseres, at dette ikke er tilfældet for forordning nr. 859/2003, der ikke indgår blandt de fællesskabsakter, som parterne i aftalen mellem EU og Schweiz har forpligtet sig til at anvende, og som følgelig er nævnt i del A i bilag II til denne aftale. Det er ubestridt, at denne del A opregner visse af de retsakter, hvorved forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 er blevet ændret, hvilket vidner om de kontraherende parters ønske om at opføre hver ændring af disse retsakter i del A i form af en særskilt angivelse.

36 Som den tyske regering med rette har gjort gældende i sit skriftlige indlæg, har den ordning, der er indført ved denne aftale, for så vidt som den er begrænset til anvendelse af de retsakter, der udtrykkeligt henvises til heri, ikke til formål at henvise til retsakterne i deres aktuelle kontekst. Selv om man antog, at forordning nr. 859/2003 blot udgør en simpel ændring af forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72, kan den således ikke anvendes i medfør af aftalen mellem EU og Schweiz. Denne forordning, der er

blevet vedtaget, efter at aftalen mellem EU og Schweiz blev indgået, kan følgelig kun henføres under denne aftale efter en ændring af selve aftalen.

37 Det må således konstateres, at Astrit Xhymshitis udøvelse af erhvervsmæssig beskæftigelse i Schweiz ikke udgør en faktor, der udstrækker hans situation ud over én medlemsstats grænser. Hans situation udviser nemlig kun tilknytning til et tredjeland og én medlemsstat, nemlig henholdsvis Det Schweiziske Forbund og Forbundsrepublikken Tyskland.

38 Det følger heraf, at forordning nr. 859/2003, da den ene af de to betingelser i forordningens artikel 1 ikke er opfyldt, ikke finder anvendelse på en situation som den, hvori Astrit Xhymshiti befinder sig.

39 Henset til ovenstående bemærkninger skal det første spørgsmål besvares med, at i en situation, hvor en tredjelandsstatsborger lovligt har bopæl i en medlemsstat i Den Europæiske Union og arbejder i Schweiz, er den pågældende i bopælsmedlemsstaten ikke underlagt anvendelsen af forordning nr. 859/2003, for så vidt som denne forordning ikke er en af de fællesskabsakter, der er nævnt i del A i bilag II til aftalen mellem EU og Schweiz, som aftalens parter forpligter sig til at anvende. Der foreligger følgelig ingen forpligtelse for bopælsmedlemsstaten til at anvende forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 på denne arbejdstager og hans ægtefælle.

Det andet spørgsmål

40 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret at få afklaret, om bestemmelserne i forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 giver en bopælsmedlemsstat mulighed for at afvise at tildele familieydelser til en kvindelig tredjelandsstatsborger på grund af hendes nationalitet, skønt hendes børn er unionsborgere.

41 I denne forbindelse bemærkes, at ægteparret Xhymshiti, som det fremgår af svaret på det første spørgsmål, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 859/2003, hvilket indebærer, at forordning nr. 1408/71 og nr. 574/72 heller ikke finder anvendelse på dem. Tildelingen af familieydelser til deres to børn henhører følgelig udelukkende under bopælsmedlemsstatens lovgivning, dvs. tysk lovgivning.

42 Det fremgår imidlertid af fremstillingen af den tyske lovgivning i forelæggelsesafgørelsen, at tildeling af tyske familieydelser er underlagt en betingelse om bopæl i Tyskland, jf. EStG's § 62, stk. 1, nr. 1). Den forelæggende ret har konstateret, at selv om Alketa Xhymshiti opfylder denne betingelse, er hun ikke desto mindre i henhold til EStG's § 65, stk. 1, nr. 1), afskåret fra at oppebære disse ydelser, henset til at hendes ægtefælle får udbetalt sammenlignelige ydelser i Schweiz.

43 Det bemærkes, at fællesskabsretten ikke begrænser medlemsstaternes kompetence til selv at udforme deres sociale sikringsordninger, og at det i mangel af en harmonisering på fællesskabsplan tilkommer hver medlemsstat i lovgivningen at fastsætte betingelserne for tildeling af sociale sikringsydelser samt størrelsen af disse ydelser og den periode, hvori de kan oppebæres (dom af 21.2.2008, sag C-507/06, Klöppel, Sml. I, s. 943, præmis 16).

44 Herved bemærkes, at den omstændighed alene, at ægteparret Xhymshitis børn er statsborgere i Den Europæiske Union, ikke kan medføre, at afvisningen af at udbetale familieydelser i Tyskland er retsstridig, når de lovmæssige betingelser, der skal være opfyldt for at oppebære disse ydelser, ifølge den forelæggende ret ikke er opfyldt.

45 Henset til ovenstående bemærkninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 2, 13 og 76 i forordning nr. 1408/71 og artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 574/72 er uden relevans i forhold til en kvindelig tredjelandsstatsborger, der befinder sig i en situation som den, sagsøgeren i hovedsagen befinder sig i, for så vidt som hendes situation henhører under bopælsmedlemsstatens lovgivning. Den omstændighed alene, at den pågældendes børn er unionsborgere, kan ikke medføre, at afvisningen af at udbetale familieydelser i bopælsmedlemsstaten er retsstridig, når de lovmæssige betingelser, der skal være opfyldt for at oppebære disse ydelser, ifølge den forelæggende rets konstateringer ikke er opfyldt.

Sagens omkostninger

46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

1) I en situation, hvor en tredjelandsstatsborger lovligt har bopæl i en medlemsstat i Den Europæiske Union og arbejder i Schweiz, er den pågældende i bopælsmedlemsstaten ikke underlagt anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, for så vidt som forordning nr. 859/2003 ikke er en af de fællesskabsakter, der er nævnt i del A i bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999, som aftalens parter forpligter sig til at anvende. Der foreligger følgelig ingen forpligtelse for bopælsmedlemsstaten til at anvende Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, på denne arbejdstager og hans ægtefælle.

2) Artikel 2, 13 og 76 i forordning nr. 1408/71 og artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 574/72 er uden relevans i forhold til en kvindelig tredjelandsstatsborger, der befinder sig i en situation som den, sagsøgeren i hovedsagen befinder sig i, for så vidt som hendes situation henhører under bopælsmedlemsstatens lovgivning. Den omstændighed alene, at den pågældendes børn

er unionsborgere, kan ikke medføre, at afvisningen af at udbetale familieydelser i bopælsmedlemsstaten er retsstridig, når de lovmæssige betingelser, der skal være opfyldt for at oppebære disse ydelser, ifølge den forelæggende rets konstateringer ikke er opfyldt.

Underskrifter